

γροθίδι 1, γροθοκοπιά, γροθοκόπημα, γροθομπούνι.

γροθοκόπημα τό Ζάκ. Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γροθ'κόπ'μα Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δούλεψε γροθοκόπημα ἔς τὸ γαβγά πού πῆγε καπινός! Πελοπν. (Γαργαλ.)

γροθοκόπι τό, Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Τῆνε πιάνει ἀπὸ τὰ κοτσινίδια καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ γροθοκόπι πού τσῆ βάρεσε τὴν ἐμούκαρε κάτω (κοτσινίδια = πλεξίδες, τὴν ἐμούκαρε κάτω = τῆς ἔβαλε τὸ κεφάλι κάτω).

γροθοκοπιὰ ἡ, Κ. Ρίζου, Κορακίστ., 40.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Βλέπω πὼς ἀνοίξασί σας τὴν ὄρεξη οἱ γροθοκοπιές.

γροθοκοπισμός ὁ, Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Πάει καὶ βαίνει μέσα ἔς τὴ βασιλίσσα. Φωνές ἡ βασιλίσσα μεάλες! Αὐτὸς κλοτσιές μέσα ἔς τὴ βασιλίσσα, γροθοκοπισμός (ἐκ παραμυθ.)

γροθοκόπος ὁ, Πελοπν. (Καλάμ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Ὁ πυγμαχός.

γροθοκοπῶ Λεξ. Βάιγ. Ψύλλ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γροθοκοπάω Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Γαργαλ.) — Σ. Ματσούκ., Γλυκοχαράμ., 65 γροθοκοποῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροθουκουπῶ Ἰμβρ. γροθουκ'πῶ Θράκ. (Αἰν.) γροκτοκοπῶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κοπῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ.

Γροθοκοπανίζω, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ ἔχε βάλει χάμου τὸ παιδί καὶ τὸ γροθοκόπα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Κάτσε ἡσυχα, γιατί, ἄν σ-σηκωθῶ πάνω, ἔν-νὰ σὲ γροκτοκοπήσω Κύπρ. Γροκτοκοπῆ τὸ μωρόν της αὐτόθ. Τί κάθεσαι καὶ σὲ γροθοκοπᾷ ὁ μοῦλος; Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποίημ.

Καὶ τὸν ἀγέρα πολεμᾷ νὰ πιάση μὲ τὰ χέρια, γροθοκοπᾷ τὴ θάλασσα καὶ τίποτα δὲν κάνει Σ. Ματσούκ., ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γροθοκοπανίζω.

γροθομαχία ἡ, Γ. Μαρκορ., Ἔργ., 130.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. γροθομάχος (βλ. γροθομάχομαι). Πβ. πυγμαχία.

Πυγμαχία: Ποίημ.

Μὲ σῶμα γυμνωμένο ἀρχίζαν ἄλλοι τρέξιμο ἐκεῖ, γροθομαχία καὶ πάλη.

γροθομάχομαι Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρόθος καὶ τοῦ ρ. μάχομαι. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Ἀγωνίζομαι κτυπῶν διὰ τῶν γρόνων, διαπυκτεύω.

γροθομπούνι τό, ἀμαρτ. γροθοβοῦνι Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γρόθος καὶ μπουρνιά.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Θὰ σοῦ τότε στρώσω ἔς τὸ γροθοβοῦνι τὸ βαλο-βεξεβένη. Τὸν ἀρχίνησε ἔς τὸ γροθοβοῦνι.

γροθομπουνίδι τό, ἀμαρτ. γροθομπουνίδι Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρόθος καὶ τοῦ οὐσ. μπουρνιά.

Ἀλλεπάλληλα γροθοκοπήματα: Θὰ δόνε ἀρχινήσω ἔς τὸ γροθομπουνίδι.

γροθοπατινάδα ἡ, Ἀθῆν. Α. Κρήτ. γροθοπατινάδα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γρόθος καὶ πατινάδα.

Γροθοκόπημα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τὸν ἀρχισε ἔς τίς γροθοπατινάδες Ἀθῆν. Ἀρχινήσατε πάλε τίς γροθοπατινάδες Πελοπν. (Γαργαλ.) Πβ. κλοτσοπατινάδα.

γροθοπόλεμος ὁ, Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γρόθος καὶ πόλεμος. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Γροθόμαχία, τὸ ὅπ. βλ.

γροθόπουλο τό, Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. γροθοπούλα ἡ, Κῆθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πούλο. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν ὅπ. γροθόπουλον καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ μικρὰ γροθιά Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. 2) Νεαρόν ἐλαιό-δένδρον Κῆθρ. Συνών. γροθάρα, γροθάρι, γροθί, μουρέζο.

γρόθος ὁ, Ἀνάφ. Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ. Κοκκιν. Ξηροβούν.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θῆρ. Θράκ. (Καβακλ. Λίμν. Σάκκ.) Ἴων. (Μπαντίρ.) Καππ. (Συνασσ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Κίσι. Κυδων. Πεδιάδ. Σέλιν.) Κῆθρ. Κύπρ. Λέσβ. (Πολυχνίτ.) Μαθράκ. Μακεδ. (Παρθεν.) Μεγαρ. Πελοπν. (Ἀχαΐα Γορτυν. Κάμπος Λακων. Λάστ. Μάν. Μεσσην. Ξεχώρ. Πραστ.) Στερελλ. (Μαλεσ.) — Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. — I. Βενιζελ. Παροιμ.², 50, 104, 210, 485, 486 γρόθους Ἀλόν. Δαρδαν. (Λάμψακ.) Εὔβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Θεσσ. (Ζαγορ. Τίρναβ.) Θράκ. (Ἀλεξανδρούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Γαλατ. Δεσκάτ. Δρυμ. Κολινδρ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεβάδ. Λεπεν. Φθιώτ.) γρόθ-θος Εὔβ. (Ἄνδρων.) Ἰκαρ. Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσα.) Μεγίστ. Ρόδ. Τῆλ. γρόθ-θο Καλαβρ. (Μποβ.) γρόθτος Κύπρ. γρόθτος Ἀστυπ. Χίος (Καρδάμ.) γρότ-τος Κῶς (Πυλ.) Ρόδ. γρότθο Καλαβρ. (Βουν. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρότ-το Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρότ-το Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γρόπ-πος Μεγίστ. γρόττε Τσακων. (Πραστ.) γρόκτος Κύπρ. γρόχτος Κύπρ. γρόθος Ἡπ. (Δρόβιαν.) γρόθους Μακεδ. (Δρυμ.) γρόθος Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.) γρότ-το Ἀπουλ. (Κοριλ. Στερνατ. Τσολλῆν.) γλόθ-

